

gjøre gjældende, at der efter min Opfattelse ikke vel kan være Tale om Dyrctidstillæg for Skolelærere i samme Forstand som om Dyrctidstillæg for Statens Embeds- og Bestillingsmænd. De sidste ere i det Væsentlige lønne med fast Pengelsen, de første ere i det Væsentlige lønne med Naturalydelse, og, som det er det Thing vil erindre, gaar Bestemmelsen om Dyrctidstillæg til Statens Embeds- og Bestillingsmænd jo netop ud paa, at der af den Del af Lønnen, de modtage i Naturalydelse, ikke ydes noget Dyrctidstillæg. Dernæst maa jeg gjøre gjældende, at Kommunens Bestillingsmænd ikke staa med lige Afgang til at erholde Understøttelse af Statskassen som Statens egne Tjenere. Det forekommer mig, at der alene deri er en saa væsentlig Forskjel mellem 38 A og 38 B, at det ikke vil kunne tilkomme Litra B at stilles op ved Siden af Litra A. Det forekommer mig, at selv om man kunde forsjøne sig med Tanken om et Dyrctidstillæg til Skolelærerne, og selv om man, hvad der dog vilde være det Naturlige, saa vilde paalægge de Samme Dyrctidstillægets Udredelse, som have at udrede den ordinære Løn, burde der dog i intet Tilfælde kunne være Tale om af Statskassen at udrede direkte Dyrctidstillæg til kommunale Bestillingsmænd. Det forekommer mig, at for saa vidt Statskassen skulde udrede noget Bidrag til Dyrctidstillæg til Skolelærerne, maatte det ske enten derved, at Staten i Analogi med Bestemmelserne i Loven af 1856 udrede Bidrag til Skolefondene, forsaavidt disse i Forening med de mindre Kommuner tilstod Skolelærerne Dyrctidstillæg, eller ogsaa derved, at Statsbidraget udrededes efter bestemte Regler som et Tilskud til de Fond, af hvilke ganske naturlig selve Udredelsen maatte finde Sted, nemlig Skolefondene. Jeg beklager meget, at et af Regjeringen i denne Samling forelagt Lovforslag, som gik ud paa at sikkre Skolelærerne en varig Lønningsforbedring, ikke er blevet videre fremmet, at der ikke i alt Fald paa Grundlag deraf er blevet vedtaget Bestemmelser, som kunde tjene til at forbedre Skolelærernes Stilling, idet ogsaa den nuværende Regjering fuldt erkjender den Trang, der er tilstede for en Lønningsforbedring for Skolelærerne. Medens der overfor Statens Tjenere, der ere lønne med Penge, ganske naturlig under de nuværende Dyrctidforhold har maattet været Spørgsmaal om Dyrctidstillæg, forekommer det mig at være ligesaa naturligt, at man for Skolelærernes Vedkommende havde søgt Midler til at staafe en varig Forbedring i deres Lønningsvilkkaar. De flette eller ikke tilfredsstillende Lønningsvilkkaar for Skolelærerne hidrøre jo ikke fra Dyrctiden. Jeg er endog saa af den bestemte Formening, at dersom Kornpriserne med Mere gik ned, vilde de med Naturalier lønne Skolelæreres Stilling blive flettere og ikke bedre. Det forekommer mig ogsaa, naar man vil se hen til selve de Regler, hvorefter Dyrctidstillæget til Skolelærerne skulde udredes, at være

meget betænkeligt for Statskassens Vedkommende at indlade sig paa at give saadanne procentvise Tillæg til lave Lønninger; det forekommer mig, at det er en ligesvem Opmuntring for vedkommende Kommuner til at lønne flet. Jeg vilde meget have ønsket, at man havde kunnet enes om at give Skolelærerne en varig Lønningsforbedring paa den Maade, som blev foreslaet af Regjeringen ved et i det andet Thing forelagt Lovforslag, nemlig ved talrigere og større Alderstillæg end dem, Loven af 1856 fastsætter, og det forekommer mig, at det vilde være fuldstændig forsvarligt, at Statskassen udrede den allervæsentligste Del af det, der vilde medgaa til saadanne forpøgede Alderstillæg. Jeg vil endog saa gaa videre; jeg vil sige, at det forekommer mig at være ikke mere end billig Erstatning lige over for Skolelærerne for de overordentlig flette Forfremmelsesvilkkaar, som man har givet hele Skolelærerklassen gennem Loven af 1856; det vilde ikke være mere end billigt, at man fra Statens Side bødte derpaa ved en lettere Afgang til Alderstillæg og ved fylligere Alderstillæg end dem, der nu kunne gives dem.

Efterat jeg nu har gjort saa udførlig Rede for de ikke saa Punkter paa Finantslovsforlaget, som Ministeriet har anset for at være absolut uantagelige, ikke alene for den nuværende Regjering, men for enhver Regjering, skal jeg ikke trætte det erede Thing med udførlig at gennemgaa den lange Række af andre Bestemmelser paa Finantsloven, hvis Vedtagelse Ministeriet paa ethvert Trin af Forhandlingen i det andet Thing med større eller mindre Styrke har modsat sig. Iblant disse staaer selvfølgelig Regtelsen af de paa § 26 forlangte Beløb til Forbedringer af Landets Forsvars væsen i første Række.

Krieger: Den høitærede Conseilpræsident staaer ved Slutningen af et Hovedaffnit af Finantslovbehandlingen, medens vi derimod begynde det Hovedaffnit, der nærmest vedkommer os, og det er altsaa ganske naturligt, at hans og vor Stilling i Dieblittet er noget forskjellig. Det er naturligt, at den høitærede Conseilpræsident kommer, om jeg saa maa sige, med aldeles færdige Resultater i alt Fald paa visse Punkter, medens det er ligesaa naturligt, at vi nu gaa til den Prøvelse, der maa gaa forud, inden vi komme til det afgjørende Resultat, som vindes igennem yderligere Forhandlinger. Af de 27 Finantsforslag, som ere komne til Rigsdagens Landsting fra Rigsdagens Folket ing, er der 14, som ere blevne vedtagne af Rigsdagens Landsting uforandrede, som de kom fra Folkethinget, og som derefter ere blevne indstillede til Hans Majestæt Kongen og have vundet kongelig Stadfæstelse. Der er derimod 13, som ere blevne forandrede her i Thinget. Det kan gjerne være, at der under Indflydelse af en vis Stemning i nogle Kredse